

Naš naraščaj

Ze mnogo krat je bilo pisano o našem naraščaju ter o potrebi, da naš naraščaj ohranimo, ako hočemo hraniti vse ono, kar so naše organizacije doslej ustvarile in kar se do, kakor vsi upamo in želimo. Pokazovano je bilo v člankih, da ga na svetu žalostnejša pojava ne najdemo, ki niti jezika svojih staršev ne pozna, staršev, ki so ga vzreli in pri katerih je vzrastel.

Takšnega mnenja niso samo nekateri izmed nas, takšnega mnenja je in mora biti vsak pameten izseljenec, vsaka pametna izseljenka mati. In tako mislijo tudi drugi narodi in druge narodnostne skupine, ki živijo v isti državi. Le zaradi se nekoliko okrog sebe! Zidje Armenci, celo Japonci imajo bole v svojem jeziku, da sploh ne govorijo na primer o Nemcih in Angličanih. Zavedajo se, da njihov narodni in njihov družinski ponos zahteva, da njihovi otroci obvladajo njihovo govorico.

In tako bi se morali tudi vsi oni slovenski starši, ki le kolikaj dajo nase in na svoje otroke, zavedati naslednje svoje svete in poglavitne dolžnosti: da svojemu sinu in hčeri zagotovita ne samo obvladanje jezika dežele, v kateri živimo, ter splošno izobrazbo, ki jo nudi argentinska šola, marveč tudi obvladanja naše slovenske govorice, ki mora biti za nas najlepša in najbolj imenitna, kakor je za Nemce nemščina, za Japonce, japonsčina itd.

O vsem tem je bilo že pisano, a se vse premla! Poročilo Tabornega slovskega odseka, ki je bilo objavljeno v Novem listu, je v svoji veliki in brezobzirni odkritostnosti hud očetek proti nam vsem, slovenskim staršem. Slovenskih otrok je v Buenos Airesu na stotine in stotine, slovenske tečaje pa je redno o obiskovalo samo 33 učencev in učenek! Ali ni to velika sramota za našo kolonijo?

Kje so ostali otroci Kje so njihovi starši?! Ali je res toliko ljudi med nami naseljenih ali pa tako zelo kratkovidnih, da ne vidijo, kaj je prav in kaj ni prav?

Očetje, matere! Ali vas ne bo bolelo srce, ko se bo moral vaš sin v poznejših letih sramovati pred tujci, kateremu bo moral priznati, da je slovenec, a da slovenskega jezika ne pozna? Kakšen vtis si bo ustvaril o sposobnostih in o nadarjenosti našega sina na primer njegov delodajalec (ali pa njegov klient), ko bo izvedel, da se niti jezika svojih staršev ni naučil?

Skrejni čas je že, da se zbudimo, da odpremo oči in da ne poslušamo več onih neprivržljiv, ki zlobno obklevetajo, da se v slovenskih tečajih otroci zastrupljajo s politiko! Ali je učenje slovenskega jezika politika?

Ne poslušajmo zlobnih čenč, ko imamo vendar sami priliko, da po tem lastnih otrok kontroliramo, kaj in kako se uče v šoli! Ne poslušajmo več takšnih zaslepljenecv, ki so na primer pri uprizoritvi "Kraljeva palčkov" kričali, da bi moralo biti pridelitelj sram, ker da vzgaja jo otroke v... militarističnem duhu! Strašno nevarno politično in militaristično pošast so videli namreč v — kralju palčkov! Človek res ne ve, ali bi se jokati ali smejati nad takimi otroci, ki zaslepljenostjo nekaterih naših odraslih izseljencev!

Sklenimo letos, da bomo vsi, ki nismo preveč oddaljeni od naših šol, pošiljali dečo v slovenske tečaje! Storili bomo s tem samo svojo dolžnost napram samim sebi, napram našim staršem in napram otrokom! Slov. oče.

Levičarji so izvojevali zmago na Španskem

Izid nedeljskih volitev - Valladares je levičarskim strankam že prepustil oblast - Novo vlado je sestavil Azaña

Za zamotane španske zadeve se tu kajšnji slovenski izseljenci menda ne zanimamo preveč, čeprav živimo v deželi, ki ima mnoge vezi s Španijo, in dasi živi tu prav veliko število španskih priseljencev, ki z največjim zanimanjem spremljajo vsak dogodek v svoji domovini.

Volitve, ki so se vršile preteklo nedeljo v španski republiki in odločitev, ki so jo prinesle, sta pa že dogodka, o katerih smemo biti tudi že nekoliko podrobneje obveščeni.

Pet let bo v aprilu, odkar je moral Don Alfonso odložiti špansko krono ter se odpovedati prestolu. Proglašena je bila v drugo republiko in začela se je nova doba v zgodovini španskega naroda, doba, ki je bila doslej izredno burna.

Pri volitvah v ustavodajno skupščino leta 1931, so dobili večino levičarji. Dali so državi novo republikansko ustavo, njihovemu položaju in ugledu pa so gotovo škodovala nekatere prehude reforme, v prvi vrsti njihov nastop proti cerkvi, ki je imela na široke plasti ljudstva velik vpliv. Prišlo je leta 1933 do novih volitev, pri katerih so nastopile tudi ženske, in levičarske stranke so prišle ob oblast: od 473 poslalskih mest so izvojevali samo 99. — Zmagala je desnica s katoliškim voditeljem Gil Roblesom na čelu, ni pa dobila takšne večine, da bi lahko sama vladala; odločilno vlogo so imeli radikalni, ki jih je vodil Lerroux — Po krvavi vstaji v letu 1934 in radi vprašanja katalonske avtonomije so se začela pojavljati nespornost razumljenja v radikalno-katoliškem taboru in hud udarec za to zvezo je pomenil tudi skandal, ki je bil nastal, ko je javnost izvedela, da so bili razni radikalni možje zapleteni v zadevo Straussovih hazardnih igranic: več radikalnih politikov se je bilo pustilo podkupiti od holandskega žida, ki je hotel dobiti dovoljenje da bi smel španske igralce skubiti na ruleto; in sum je padel celo na Lerrouxa samega.

Sledila je rekonstrukcija Chapaprietove vlade, v kateri so se pa tudi spet pojavila takšna nespornost razumljenja, da so dovedla do krize. Pospešil jo je bil Gil Robles, ki je upal, da dobi mandat za sestavo novega kabineta, kateri naj bi potem vodil tudi nove državnozbornske volitve, ki so postajale vedno bolj neizogibne.

Predsednik republike Alcalá Zamora pa je bil drugačnega mnenja. Smatral je za edino pametno, da pripravi volitve človek, ki ni suženj nobene stranke, pa je vodstvo vlade poveril Valladaresu. Cortes so bile razpuščene in razpisale so se nove volitve.

★ ★ ★ ★ ★

A. J. Hepburn, vrhovni poveljnik severnoameriškega brodogoja

Storili sta se dve veliki skupini, ki sta šli v volilni boj: v "Frente Popular" so se združile vse levičarske republikanske stranke, od Republikanske zveze pa do komunistov; v "Frente Antirrevolucionario" pa so se zbrale desničarske stranke, od Gil Roblesovih katoliških "Centristov" pa do monarhističnih "Tradicionalistov". Med ti dve skupini, ki sta postavljali volilna pred odločitev, naj krene na levo ali na desno, se je bil postavil Valladares, ki je bil ustanovil zmerni "Centro Gubernamental", brez prevelikega upanja na kakšno pomembnejšo zmago.

★ ★ ★ ★ ★

Velika italijanska zmaga na severni fronti?

BADOGLIO NAZNANJA, DA JE PORAZIL VOJSKO RASA MULUGETE V BITKI PRI ENDERTI — ABESINCI ZANIKAJO TE VESTI

Ker si italijanska in abesinska poročila o poteku operacij na bojiščih nasprotujejo ko dan in noč in ker so toliko abesinske kolikor italijanske oblasti vpostavili strogo cenzuro za poročila, ki jih posiljajo v svet tuji poročevalci, je težko, ali pa sploh nemogoče ustvariti si vsaj približno sliko o resničnem položaju.

Vesti o veliki zmagi Abesincev, izvirajoče iz Addis Abebe, ki smo jih prinesli v zadnji številki našega li-

Malughetova vojska da beži proti jugu in zapadu ter da jo brez prestopka bombardirajo italijanska vojna letala. Dasi so ofenzivo začeli Italijani in je znano, da ima skoro vedno največ žrtev ona stran, ki napada, zagotavlja Badoglijevo poročilo da je tekom vseh pet dni krvave bitke padlo na italijanski strani samo 196 mož. Abesinci pa niso bili oboženi samo s koli in sulicami, marveč z modernim orožjem, kajti poročilo pravi, da so Italijani zaplenili

Prizor z afriškega bojišča

sta, so Italijani zanikali ter priznali samo, da se je abesincem posrečilo poraziti v nekem mestecu posadko, ki je štela celih 60 mož, dočim so Etiopci govorili o 20.000 mrtvih.

Tekom tega tedna se je položaj, vsaj kar se poročil tiče, popolnoma preobrnil: Badoglio javlja, da se je pri Enderti, južno od Makalleja, sprožila velika bitka, ki je trajala pet dni ter da so Italijani popolnoma porazili vojsko rasa Mulugete. Poročilo zagotavlja, da je padlo od 5 do 6 tisoč Abesincev ter da jih je bilo približno 10.000 ranjenih.

V Addis Abebi so vse te vesti zanikali in izjavljajo, da bodo vojno prav gotovo zgubili, če se bodo bitke bojevale samo na papirju z izmišljenimi poročili, ker da se v tem morejo kosati s Italijani. Ras Mulugeta trdi, da so se tekom preteklega tedna res vršili razni manjši spopadi, a da so Abesinci obdržali svoje postojanke ter prizadevali Italijanom občutne zgube.

Sedaj pa naj človek ugiha, komu gre več vere.

je bila za volitve združila tudi z monarhisti. Volitve so potekle v redu in vse stranke priznavajo, da vlada ni izvajala nikakega nasilja ali pritiska.

Ko so se doznali izidi volitev, je po vsej Španiji zavladalo veliko navdušenje med republikanci, socialisti in komunisti. V mnogih krajih je obstojala celo nevarnost da pride do hudih notranjih komplikacij.

Ponekod je ljudstvo napadlo jetnišnice z namenom, da osvobodi politične jetnike. Da bi se neredi preveč ne razširili, je vlada proglasila alarmno stanje.

Tretji dan po volitvah je Valladaresov kabinet podal ostavko in novo vlado je takoj sestavil Manuel Azana, vodja leveice.

Težko je prerokovati, kako se bodo prilike nadalje razvijale. Vse v redu menda ne pojde, kakor tudi doslej ni šlo. Zveza, ki so jo storili levičarji, je bila bolj volilnega značaja in je vprašanje, ali se bodo vse levičarske stranke mogle sedaj spoznameti tudi za nadaljnje konstruktivno delo.

Nova vlada obljublja, da bo predvsem popravila krivice, ki jih je zagrešil desničarski režim, in bo izpustila iz zaporov tisoče in tisoče političnih jetnikov, s katerimi so bile jetnišnice prenatrpane.

★ ★ ★ ★ ★
REVOLUCIJA
V
PARAGUAYU

Paraguayski bojovníki, ki so se po treh letih chacovske vojne vrnili na svoje domove, so našli doma slabe gospodarske prilike. Vojna je bila močno izžela deželo in je kvarno vplivala na gospodarsko stanje. Zahtevali so od vlade, naj bi jih podprla, a tudi državna blagajna je bila močno izčrpana in podpor ni bilo. Med bojovníki se je začelo pojavljati veliko nezadovoljstvo, ki ni obljubljalo nič dobrega. Vlada si je skušala pomagati s tem, da je nekatere državljane, ki jih je smatrala za voditelje nezadovoljnih bojovníkov, izgnala iz dežele ter jih proglasila za nekakšne komunistične voditelje. Med njimi tudi polkovnika Franca.

Vkljub temu pa so se prilike razvijale nepovoljno za režim predsednika Ayale. V ponedeljek je izbruhnila vojska vstaja pod vodstvom podpolkovnika Smitha, ki je na čelu revolucionarnih čet vkorakal v Asunción. V glavnem mestu je prišlo do spopadov med vojštvom in policijo, a so revolucionarji do večera že postali gospodarji položaja. Predsednik republike in navzočni člani vlade so bili aretirani ter so morali podati ostavko. Prav tako so revolucionarji aretirali v Concepsionu generala Estigarribio, vrhovnega poveljnika v chacovski vojni.

Vodja revolucije podpolkovnik Smith je brzojavno pozval polkovnika Rafaela Franca, naj se vrne iz Buenos Airesa v Asunción, da prevzame vodstvo državnih poslov. In to se je zgodilo v sredo. Revolucionarna vlada obljublja, da bo v najkrajšem času razpisala volitve za ustavodajno skupščino, med tem pa da bo napela vse sile v svrhu izboljšanja gospodarskega položaja.

RAZNE VESTI

Francoška vlada si je izposodila 40 milijonov funtov šterlingov pri angleških bankirjih, pa se je s tem izboljšal položaj francoske državne zakladnice, ki je bil precej kočljiv. Denar bo Francija vrnila čez 9 mesecev. Plačevala bo 3 od sto obrestiti.

Radi bolezni, katero si je nakopal v Afriki, se je moral vrniti v Italijo gen. Pavone, poveljnik Peloritanske divizije, ki je bila prva poslana v Somalijo.

Giljotino, s katero so obglavili kralja Louisa XVI., tekom francoske revolucije, so prodali na javni dražbi v Parizu nekemu zasebniku za 12.000 frankov.

250.000 oseb se je udeležilo velike demonstracije proti fašizmu, katero so organizirale levičarske stranke v Parizu v znak protesta radi napada na socialističnega voditelja Leona Bluma.

Hauptmann, ki je bil obsojen na smrt zaradi ugrabitve in usmrtnice Lindberghovega sinčka, a se je prejšnji mesec izvršitev obsodbe odgodila, bo moral sesti na električni stol konec marca ali začetek aprila. Smrtna obsodba je bila sedaj namreč spet potrjena. Znani odvnetnik Leibowitz, ki je nameraval zagovarjati obsojenca in se je dva krat sestel z njim, je izjavil, da ga ne bo branil, ker se je prepričal, da je Hauptmann res izvršil zločin.

Tudi v Vatikanu so zgradili jetnišnico, ki obsega tri celice, izmed katerih je ena za bolnike. Brez paragrafov in "kehe" pač tudi v najmanjši državi sveta ne gre.

Giornale d'Italia je objavil tajno poročilo, da ga je sestavila posebna angleška komisija glede Abesinije in v katerem izvedenci ugotavljajo, da nima Anglija v tej deželi nikakih posebnih interesov ter da se ji nikakor ne izplača protiviti se italijanski zasedbi. Poročilo je bilo objavljeno junija 1935 in objava v rimskem listu je izzvala precejšnjo pozornost. V Londonu izjavljajo, da besedilo ni točno in da poročilo samo nima nikake posebne važnosti.

Boj proti katoliški cerkvi in proti Vatikanu so začeli voditi nekateri nemški nacionalno socialistični listi. "Das Schwarze Korps" piše celo, da "Vatikan sodeluje s Tretjo internacionalo in s sovjeti" v svojih prizadevanjih, da bi škodoval hitlerjevskemu režimu, ter trdi, da se Sv. stolica bavi sedaj s proučevanjem konkordata, ki ga baje namerala skleniti z Rusijo.

Bivši predsednik carske dume ter poznejši vojni minister v vladi Kerenskoga Aleksander Cučakov je umrl pretekle dni v Parizu, star 74 let. Bil je član odposlanstva, ki je leta 1917 zahtevalo od carja, da odstoji.

Radi številnih obmejnih incidentov so se poostriili odnosi med Rusijo in Mančukuum. Moskovska vlada je dala zapreti svoj generalni konzulat v Mukdenu.

V Venezueli so spet imeli nered. Vlada je uvedla časopisno cenzuro, pa so delavci v znak protesta proglasili splošno stavko, tekom katere je prišlo do spopadov in streljanja. Šest oseb je bilo ubitih in mnogo ranjenih.

Vodno letalo, ki je bilo na poti iz Trsta z Zader, je zadelo v stolp rovinjske cerkve ter padlo. Dva potnika sta se ubila, trije pa so bili ranjeni.

SLOVENCİ DOMA IN DRUGOD

VESTI IZ DOMOVINE

NOV LIST

V Zagrebu je začel izhajati nov dnevnik pod naslovom "Narodni List", glasilo Jugoslovanske radikalne zajednice in Savski banovini. Tuzli, kjer nameravajo jugoslovanske oblasti koncentrirati vse italijanske dezenterje.

V SMRT ZA ZAROČENCA

Krvav dan so imeli na Stefanovo pobočju pri nekem plesu na Sladkem vrhu. Fantje iz Selnice ob Muri in Sladkega vrha so se spoprijeli, v rokah so se pojavili noži, tudi strelji so se čuli. Po polurnem krvavem boju je obležalo 6 žrtev. Orožniki so glavne krivce ukenili. V mariborsko splošno bolnišnico so pripeljali 28 letnega delavca Franca Fortmullerja in 19 letno Ano Reitejevo, ki je z ročico dobila smrtno poškodbo na glavo. Branila je svojega zaročenca, ki je stal sredi krvavega vrveža, in pri tem dobila usoden udarec, ki je bil namenjen drugemu. Kmalu po prevozu v bolnišnico je umrla.

KRVAVA BITKA ZARADI DEKLETA

V novopazarskem srezu je prišlo do krvave bitke med vaščani iz vasi Potreba in Gjerekali zaradi otmice potreba armavtskega dekleta Dervise Zukovičeve. Dervisa je imela svojega izvoljenca, stariši in sorodniki pa so jo hoteli dati nekemu bogatemu Arnavtu, ki je že imel eno ženo. Dervisa je obvestila svojega izvoljenca, ta je najel nekaj sorodnikov in prijateljev, da so deklo odpeljali v njegovo hišo. Sorodniki odvedenega dekleta in zavrnjeni snubeč so organizirali drugo četo in napadli hišo, kamor se je zatekla Dervisa. Vsi moške obeh vasi in tudi nekatere žene so se znašli kmalu v bojnem metežu. Na obeh straneh so bili mrtvi in ranjeni. Mrtvih je 9 mož in fantov med ranjenici pa je tudi mlada Dervisa. Pred orožniki, ki vodijo preiskavo, nočejo bojnikov ničesar izpovedati. Otmice spadajo pač med stare armavtske običaje, njen trgacjen zaključek pa smatrajo vsi resignirano za naključje usode.

STARO KANJIZO SO PREKRSTILI

Občinski odbor Stare Kanjize je imel nedavno slavnostno sejo, kate-re so se udeležili predstavniki vseh nacionalnih in kulturnih organizacij ter zastopniki vojaskih in civilnih oblasti. Galerija je bila polna občanov. Na seji je bilo razglašeno, da se bo stara Kanjiza odslej imenovala Pavlovgrad.

BOLGARSKI GLAS O JUGOSLAVIJI

Grud Ivanov, urednik "Večerne Pošte", ki izhaja kot dnevnik v Burgasu ob Črnem morju, je priobčil svoje potne vtise s potovanja po Jugoslaviji. Ivanov, ki je bil to pot prvič v Jugoslaviji, pravi, da se je odpravil na pot z nekim strahom, ker so mu razmere v sosednji zemlji slikali "od detinstva v najtemnejših barvah". Bil je pa najprijetneje presenečen, ko je po prehodu "črne meje" našel povsod na največjo uslužnost, vljudnost in pravo brat-sko postrežljivost. Na potu v Beograd in v Beogradu samem se je prepiral, da ni nikjer v Jugoslaviji opazil nobene mržnje proti Bolgarom, nasprotno, povsod obstoja težnja, da se pogljobijo bratski stiki med Jugoslavo in Bolgarijo. Beograd, njegova edinstvena lega in živo pulzirajoče življenje v njem je napravilo na Ivanova mogočen vtis. Posebno pa ga je očaral Bled, ki ga proglasa za "najčarnejši kraj na svetu", in o katerem povdarja, da bi "želel za vedno ostati v tem zemeljskem rajju".

Ivanov se je zanimal tudi za gospodarske razmere v Sloveniji. Videl je, da je slovensko ljudstvo izredno delavno in da ima mnogo smisla za zahteve modernega časa. Zato je tudi povsod opazil velik napredek tako na gospodarskem, kakor tudi na kulturnem polju. "Kdor hoče videti," piše Ivadov, "moderno kmetijsko gospodarstvo, mora predvsem posetiti Slovenijo".

Grud Ivanov se je vrnil v svojo domovino utrujen v veri, da je bolgar-sko-jugoslovensko zблиžanje pogoj za boljše bodočnost obeh narodov. On piše: "Ideja za bolgarsko-jugoslovensko zблиžanje je zajela že najsi-rše kroge tako v Jugoslaviji, kakor v Bolgariji. Žrtve, ki so bile položene na altar bratskega sporazuma, danes visoko cenijo vsi in imena prvih pionirjev na polju zблиžanja dobivajo polagoma aureolo slave ter ostanejo svetla in obeh državah — v Jugoslaviji in Bolgariji."

VESTI S PRIMORSKEGA

Pisma iz Afrike

Trst. Vojaške oblasti vršijo najstrožjo kontrolo nad pismi, ki prihajajo z abesinskega bojišča. Delavcem in vojakom, ki se vrnejo v domovino, pa je najstrožje prepovedano, da bi sploh kaj pripovedovali o Abesiniji. Vendar se kljub temu marsikaj izve, kar bi italijanske oblasti najrajši prikrivale. Tako je pred nekaj dnevi pisal nad vse zanimivo pismo neki Italijan, ki se je javil kot prostovoljec za Abesinijo. V pismu toži predvsem radi nerazpoloženja, ki vlada med vojakmi iz južne Italije proti Italijanom iz Julijske Krajine in južnega Tirola. — Zmerjajo jih s "ščavi" in "tedeschi" — Zaman so celo pritožbe pri komandantih. Tudi ti so po velikem številu iz južne Italije in zabavljajo čez Italijane iz novih pokrajin. Poleg teh recimo moralnih udarcev pa morajo trpeti tudi razne druge težkoče. Tako je isti dobrovoljec pisal domov, kako morajo bosni tekati po žgočem pesku in po bodečem trnju in da so že delj časa brez "Wasser, Brot, Fleisch" (vode, kruha, mesa). Te besede je napisal v nemškem jeziku, da bi lahko šle skozi cenzuro. Medtem pa se mora šoleka mladina navduševati za vojno. Radi tega voj-dijo posebne fašistične zveske — (Quaderni fascisti), v katere lepijo vsak dan italijanska vojna poročila in vesti o raznih "italijanskih Zmagah" ter premikajo zastavice, da bi se bolj očitno pokazali italijansko prodiranje.

IZ Povirja

Sežana, januarja 1936. — V Povirju se popravljal solo in preu-jevali notranje prostore. Pri tem delu je bil zaposlen tudi neki mizar iz bližnje vasi po imenu Dane. Ta mizar je "slišal" nekega večera ob mraku, da so se kmetje v bližini šole pod drevesom pogovarjali, kako jo bodo zažgali. Zvedel je pri tem o celnem načrtu in celo kdo bo kupil ben-cin, kdo bo zažgal itd. Javil je vse čez par dni karabinerjem ki so za-rpel precejšnje število ljudi. Vse so odpeljale v Sežano in jih zasliševali. Po kratkem zaslišanju pa so prišli do čudnih zaključkov in so postali zato bolj previdni. Ugotovili so nam-reč, da ljudje, ki so bili zaprti in obtoženi poskusa požiga, niso bili tistega dne skupaj. Zato so šli k trgovcem v Sežani, ki prodajajo bencin in ugotovili pravega zločin-ca. Ugotovili so, da je dotični mizar sam kupil pri nekem trgovcu ben-cin, druge pa vžigalce. Zaprti so ga in takoj spustili ostale ovađene osebe. Ovađudi, ki je hotel tako spr-viti mnogo ljudi v nesrečo je dobil dve leti ječe pogojno. Ko se je en-krat tako onemogel med ljudmi, da so se ga vsi izogibali, se je lotil še drugih prestopkov ter bi kmalu pri-šel zopet pred sodišče radi tatvine. Ker se je tega menda preveč ustrašil, je sel in si sam vzel življenje z električnim tokom. Ta dogodek je odjeknil daleč naokoli po kraških vaseh.

Slovo od Gorice

Gorica, 10 januarja 1936. — V petek 10. t. m. je iz Gorice odpoto-valo 400 alpinov, namenjenih v vzh. Afriko. Ob 7. uri zjutraj neka-ko so imeli v vojašnici mašo, kateri so prisostvovali razni odličniki iz Gorice. Službi božji je sledilo tudi nekaj govorov, ki pa niso naredili na navzoče nikakega povoljnega vtisa, še manj pa, da bi zbudili kakš-ko navdušenje. Vojaki so nato kora-kali skozi mesto, spremljani od svoj-cev in občinstva. Bili so brez vsa-kršnega orožja, le kakih 40 mož me-ljimi je bilo opremljenih s puškami. Ko so korakali skozi mesto je bilo vse tiho in mirno, o navdušenju ali kaksnih vzklikih ni niti govora.

Zobozdravnika

Dra. Dora Samojlovich de

Falicov

Dr. Félix Falicov

Dentista

Trelles 2534 - Donato Alvarez 2181

U. T. 59 La Paternal 1723

Dr. John F. Condon, ki je glavna obtožilna priča v Hauptmannovem procesu, s hčerko.

Posledice pomanjkanja

Trst, januarja 1936. — Zlasti po-kraskih in istrskih vaseh se opaža v zadnjem času velika umrjivost ljudi, ki so se primeroma v dobrih letih. So to zlasti oni, ki so morali biti na fronti skozi vso svetovno voj-no in so prinesli s seboj kal ene ali druge bolezni, ki se je v času po-manjkanja razvila, a povečana um-rjivost pa je seveda v prvi vrsti v zvezi z velikim pomanjkanjem, v katerem žive naši ljudje, zlasti v po-manjkanju dobre hrane. Napori in delo so se podesetorili. Pomanjkanje denarnih sredstev pa jim onemogo-ča vsakršno zdravljenje v bolnicah in sploh pri domačih zdravnikih.

Naši najmlajši

"Istra" je objavila naslednji do-pis iz Ljubljane: Naš rojak, ki je imel to srečo, da je lahko obiskal nekatere naše kra-je, nam je, ko se je vrnil, znal po-vedati marsikaj. Najbolj žalostno je, pravi med drugim, če človek u-pazuje naše najmlajše, za katere pravijo fašistični vlastodržci, da ni-so več naši, ampak jih zahtevajo po polnoma zase. Zato skušajo našo naj-mlajšo generacijo odtegniti domači zemlji, običajem in govorici in na-praviti z njih prave janičarje. Mor-da se jim bo tu pa tam tudi kaj po-srečilo, saj izmečki so se pokazali celo takoj ob prihodu Italijanov, vendar pa, kolikor se da danes ugo-toviti, nimamo tudi tu posebne sre-če, kajti s kakim uspehom se ne mo-rejo ponašati, pač pa obratno. S svojo metodo v ljudskih solah bodo naši otroci ostali analfabeti in da se bo tako začel po naših krajih po-časno siriti analfabetizem, katerega do zdaj nismo poznali. To bo pa za-nje najlepši spomenik, ko bodo od-sli. Sicer bi človek tu pa tam na prvi pogled sodel našo otroko dru-gače, ko jih vidi kako stopicajo, postrojeni v vrstah, oblečeni v fa-sistične uniforme in prepevajo fa-sistično himno. Ko pa pomisli, da je to edino in zadnje, kar ima naš otrok danes, ko mu dom ne more nu-diti morda niti poštenega kosa kru-ha več in čedne ter primerne obla-ke, gleda na vse te cerimonije čisto drugače, Zlasti drugače pa gleda, če opaža otroke po vaseh, ko se vrtijo v družbi mlajših in starejših in ig-raje prepevajo:

"siamo piccoli italiani, letos bolj zabiti k' lani."

KROJAČNICA P. CAPUDER

se priporoča cenjenim rojakom

Buenos Aires, Billingham 271 apt. 2

(višina ulice Cangallo 3500)

KROJAČNICA

P. CAPUDER

se priporoča cenjenim rojakom

Buenos Aires, Billingham 271 apt. 2

(višina ulice Cangallo 3500)

IZ CORDOBE

Društvene vesti

Kakor je bilo napovedano v Novem listu, se je vršil v nedeljo, 16. t. m. II. redni občni zbor Jugoslovanskega podpornega društva. Ker je ob dolo-čeni uri manjkalo še mnogo članov, se je občni zbor pričel uro pozneje, nakar se je nabralo lepo število druš-tvenikov.

Občni zbor je otvoril predsednik z lepim in pomembnim govorom, v ka-terem je obrazložil društveno delova-nje tekom preteklega leta. Zahvalil se je članom, ki so delali in žrtvovali za društvo doslej, pa jih je pozival, naj tudi za naprej korakajo po isti poti, vlada pa naj med društveniki vedno le največje prijateljstvo. Ozišagal je takšne, ki bi zaradi osebnih zdražb za-puščali društveno delovanje. Zdaj, v tretjem letu društvenega delovanja, odvrzimo enkrat za vselej one prepire in osebne spore, zaradi katerih so že toliko trpela naša društva v Córdoba! V sovrastvu društvo ne bo napredova-lo; le z medsebojnim spoštovanjem, z dobro voljo in v slogi bomo lahko prišli do onega, kar smo si postavili za cilj.

Sledila so poročila tajnika, blagaj-nika in gospodarja, ki je poročal, ko-liko si je društvo pridobilo in kaliko je napredovalo v gospodarskem ozru-tekom zadnje poslovne dobe.

Tekom volitev, ki so sledile, je pred-sednik občnega zbora poskrbel, da je vse poteklo v najlepšem redu. Izvoljen je bil naslednji novi odbor:

Predsednik Ivan Gorše; podpreds. Peter Jonke; tajnik Matija Modic; bla-gajnik Martin Mavren; odborniki: I-van Skof, Franc Gec, Jožef Francetič, Alojzij Petelin; gospodar: Ivan Ma-vern; — preglednika računov: Jožef Hren in Alojzij Francetič; svetovalci: Anton Savoren in Anton Fir; načelnik dramskega odseka: Karlo Gec.

V nedeljo, 8. marca, bo ob 10. odbo-rova seja. Pridite vsi odborniki, ker se bo razpravljalo o važnih vprašanjih! Točnost hodi naša čednost!

*

Clanom in prijateljem društva na-znanjamo, da bo društvo priredilo lep pik-nik v cordobske hribe, in sicer v enega izmed najlepših in za pik-nike najbolj primernih krajev: v Salsipul-des. Zato naznanjamo vsem prijatel-jem narave, ki bi radi preživeli nekaj uric pod milim nebov in v krasni pri-rodi, da se lahko zgledajo v društvenih prostorih ul. Avellaneda 248 do 25. t. m. Uro odhoda in druge podrobnosti izveste v društvu.

Za odbor: M. Modic, tajnik.

Prireditve

D. K. D. "Iskra" v Córdoba vabi vse slovenske in hrvaške izseljence na prireditve, ki se bo vršila v so-boto, 7. marca t. l., v Ukrajinski dvorani, ul. 82 šte. 1533 (Barrio Inglés). Začetek točno ob 9. uri zve-čer.

Spored: 1. V robstvu (deklama-cija). 2. Pticek (deklamacija). 3. Strahovi (vseložira v enem dejanju). 4. Metuljček (solospjev). 5. Za-morec (burka v enem dejanju).

Po sporedu prosta zabava in ples do zore. Svira radio-orkester "Pam-pa".

Vstopnina za moške S 0.80; člani in ženske prosto. Prireditve se vrši ob vsakem vremenu.

Odbor.

Ana Chrpova

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuki bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovcem. — Sprejema penzioniste iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. — Postrežba prvovrstna. ENTRE RIOS 621 U. T. 38 (Mayo) 8182

izvršujem vsa v to stroko spadajoča dela, Obleke od \$ 55 do 120. Hlače fantazije od \$ 10—28. Delo prvovrstno. Blago iz najboljših tovarn. Ogljave za plačevanje

MAKSIMILIJAN SAURIN

VARNES 2191 Buenos Aires (nasproti postaje La Paternal) — U. T. 59—4271

KROJAČ

Krojaški mojster

Dipl. v Buenos Airesu

Izdeluje obleke po naj-povejšem kroju, iz naj-boljšega blaga ter po nizki ceni

JOSIP FAGANEL

SOLIS 1235

(blizu Constituciona,

U. T. 23—1696

TOVARNA MOZAIKOV

TEOLINDO RODRIGUEZ

Specializirana v vseh vrstah

mazalica — Imitacije marmora

Koncesionar portlandskega

cementa "SAN MARTIN"

SKLADIŠČE GRADBENEGA

MATERIJALA

Anasco 2763 U. T. 59-1925

ES. AIRES Postaja Paternal

ZA POUK IN ZABAVO

Bridki časi za inteligeno

V letošnjem letniku sovjetske revije "Priroda" je objavljen članek prof. dr. J. Schaxela o svetovni krizi inteligence. Globok vtis napravijo na človeka statistični podatki, ki pričajo, do kakšne absurdnosti je že prišlo človeštvo. Stevilo izobraženih in od dela izključenih ljudi, brez poselnih inženirjev, zdravnikov, profesorjev itd., je ogromno. Po podatkih kolumbijske univerze v New Yorku je prizadela kriza 98 oja arhitektov, 85 oja inženirjev in 65 oja kemikov. Vsi ti so bodisi brezposelni ali pa zaposleni samo deloma.

Vodilni japonski list ugotavlja, da je dobilo lani izmed 12.000 absolventov japonskih visokih šol zaposlitev samo 4.000. V Franciji — kjer brezposelnost akademsko izobraženih ljudi na prvi pogled ni velika, pišejo v reviji "Republique" o tragediji inženirjev, kajti vse pa-noge proizvodnje so več nego zasude. V Toulonu delajo mladi zdravniki samo kot usmiljeni bratje. V Ameriki popravljajo kvalificirani inženirji avtomobile. V Nemčiji sestavljajo kvalificirani duševni delavci popise spomenikov in kataloge vojaških gledališč, za kar dobivajo po dve marki na dan. V Parizu nameravajo zapreti več stolic na visokih solah. Omejitve predavanj se nanaša na vse predmete od grške literature do kirurške anatomije. Francoski zakoni prepovedujejo sprejemanje tujih visokosolskih delavcev in zato morajo akademsko izobraženi nemški emigranti drugod iskati zaposlitve.

V Nemčiji je bilo v novem šolskem letu znižano število na novo vpisanih slušateljev visokih šol od 25.000 na 10.000. Pod geslom "Zerapašpa v kuhinjo", je v Nemčiji prepovedano ženskam študirati in samo 1.500 jih je sedaj na univerzah. Stevilo slušateljev nemških visokih šol ne prestopa pada. Tako je bilo v poletnem semestru 1932 na nemških visokih solah 129.606 slušateljev, v zimskem semestru 1932-33 jih je bilo 122.847, v poletnem semestru 1933 pa samo še 115.722. V enem letu se je torej število visokosolcev znižalo za 14.000. Nemški pro-

svetni minister Rust je izjavil, da je v Nemčiji zdaj 370.000 ljudi z akademsko izobrazbo preveč. Rektor univerze v Bukarešti je pa dal nabiti na vrata univerze naslednji proglas: "Univerza opozarja slušatelje že pri vpisu, da diploma še ne prinaša zaposlitve."

"BRITJE" BREZ BRITVE

Kakor poročajo iz Londona, je predvajal tam pred strokovnjaki svoj najnovejši izum znani izumitelj dr. Ferdinand Ringer, ki se je svoječasnoproslavil z izumom "večne vžigalice". Ringer je sedaj izdelal neko mazilo, po katerim je vsako britje odveč. V mazilu ni olja niti druge tolašče in odpravlja vse kocine popolnoma, ne da bi pri tem razjedalo kožo. V vodi je topljivo in se da z obraza izmisti z mrzlo ali toplo vodo. Ringer potuje sedaj v Pariz, kjer se neka skupina finančnikov zanima za njegovo odkritje.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Orry Kerty, auen izmed nonywoods in novotarjev, pravi, da se bodo ženske v bodoče tako le "oblačile"

Ženski kotichek

Suha koža

Normalna koža obraza mora biti gladka, nežna in mehka. Posebne važnosti je tudi, da ni niti premastna niti presuha. Premastna koža spa da že v vrsto bolezni in jo je treba zdraviti. A tudi suha koža je ne-prijetna. Pojavlja se, ako vrhanja plast kože izgubi potrebno količino svoje maščobe in vode, tako da postaja epiderma suha, raskava in luska-sta. kar v hujših primerih privede lahko tudi do izpuščajev ali ekcemov. — Vzrok take kože je v prirodnem pomanjkanju potrebnih sestavin ali kot posledica pretiranega negovanja sicer zdrave kože, n. pr. rednega umivanja z vročo vodo in ostrim milom. Pa tudi vremenski vplivi, kakor veter, vročina, mraz čestokrat izsuše kožo. Brez zadostne maščobe in vo-

de pa koža nikakor ne more vršiti svoje važne funkcije. Zato moramo to pomanjkanje sproti nadomeščati na ta način, da mažemo kožo z maščobo, ki obenem zadržuje izhlapevanje vode s površine. V to svrhom služi beli vazelin, olivno olje in druge različne kreme. Vedeti pa je treba, da postane od stalne uporabe vazelina koža nekako rumenkasta. Tudi se sveti. Zato je treba mazila za obraz včasih menjati. Pri poročljiva je zmes rastlinskega olja parafina in voska. Dalje mešanica enakega dela vazelina in lanolina ali 5 gramov glicerina, prav toliko vode in 10 gramov lanolina. V tako imenovanih dnevnih, t. j. suhih kremah nadomešča mast v glavnem ste-atin. Ugodne so tudi toaletne vode, ki so po večini zmes vode, glicerina in spirita, vsakega enak del. Z maščobo mažemo obraz neposredno potem, ko smo si ga umili. Takrat so stanice še polne vode, pa mast zadržuje izhlapevanje.

O ROKAH

Kdor je primoran mnogo delati z vodo in jedkimi tekočinami, ima krhke nohte. Proti temu pomaga le maščoba: olje, presno maslo, vaselin ali karkoli mastnega. Nohtov ne režimo dosti, marveč jih pilimo s pesknatim papirjem in pilami. Kjer so se nohti zdebili, jih takisto na gornji strani opilimo, da ne tišče v meso. Bele pike na nohtih so zračni mehurčki med nohti in mesom; rastejo in se pomikajo z nohtom navzgor. — Ako se preveč množe, kopljimo prste v francoskem žganju, ki tudi okrepi nohte. Nesnago, prah, kisline i. dr. ne odpravljamo z ostrim milom, niti ne prepogosto z vodo. V ta namen je priporočljivo samo eno sredstvo: maščoba in zopet maščoba, ki raztopi vse in treba potem mlačne vode, kako blago milo ter mehko ščetko. Maščoba pa ne stori vsega. Dobro sredstvo je tudi citrona, ki naj bo vedno pripravljena na umivalniku, da jo uporabljamo, kadar imamo zadlane roke. Citronov sok napravi roke mehke in bele.

NAROČITE SE NA "Novi list"

Hotel Balcánico

LASTNIK ANGEL VELJANOVSKY

25 DE MAYO 724 BUENOS AIRES

ZDRAVE IN ZRAČNE SOBE ZA POSAMEZNE GOSTE IN ZA DRUŽINE PROVRSTNA POSTEREŽBA IN ZMERNE CENE.

LIMA 1217 U. T. 23-3389

Migliaji za hišne gospodinje

LUSKINE Z RIB odstraniš izlaha, ako vtakneš ribo za trenotek v krop.

MESO STARE KURETINE se zmešča ako otevreto očeeno kuro znotraj in zunaj s sladkorno moko, pustimo ležati kuro nekaj minut, po tam jo izperemo, nasolimo in pečemo ali parimo kakor po navadi.

JAJČNI SNEG se bolje posreči, ako primešaš beljakom par kapljice limonovega soka. Spočetka točemo beljake polagoma in narahlo, šele proti koncu zbijamo močnejše in hitreje.

Kadar cvreš sladice: krofe, flancate, češke kolačke, pršene vlivance i. dr. lahko opažuješ, da vsrkavajo mnogo manj masti, ako si pridejala testu 1—2 žlici ruma. Ako vliješ tu di v mast pal žlic ruma, je uspeh še večji. Tega ne smemo nikoli pozabiti.

MODAS

"WILMA"

Nudimo cenj odjemal-kam veliko izbero klobukov, torbic, svilenih bluz in fantazij.

Izdajujemo fine in navadne obleke. — Gene zmerne.

PRINCIČ & KUKANJA

1468 RIVERA 1476

SVOJI K SVOJIM!

Slov. babica

Bivša prva šefinja v praški porodnišnici ter s prakso v bolnici Juan Fernandez, se priporoča vsem Slovcem. Sprejema penzionistke iz mesta in dežele v popolno oskrbo. — Cene izredno nizke, postrežba prvovrstna. — Sprejema od 7. do 21. ob nedeljah in praznikih pa do 20. — Vprašajte za informacije preden greste drugam

FILOMENA BENEŠ-BILKOVA

LIMA 1217 U. T. 23-3389

MALI OGLASI

KO RABITE ODVETNIKA za kakršnokoli pravne nasvete, obrnite se na pisarno M. D. Hočvar, Traductora publica nacional, Calle Tucumán 586, Buenos Aires, U. T. 31-3168, ker se boste s tem zavarovali pred izrabljanjem ter ne boste padli v napačne roke. — Istotam se PREVAJAJO IN DOBAVLJAJO DOKUMENTI

KDOR ŽELI spoznati samega sebe, svoje hibe in sposobnosti, svoj značaj, svoje doboče in preteklo življenje, naj se obrne na priznanega grafologa. — Zadoštuje napisati lastnorodno ime in priimek, dan, mesec in leto rojstva ter poslati v pismu en peso na naslov: GRAFOLOG, Calle Tucumán 586, Bs. Aires. — Pišete lahko v svojem materinskem ali pa v kakem drugem jeziku.

NAZNANILO, Sporočam, da sem se preselila iz ul. Fraga 61 ter bom, kakor doslej, razpolagala vedno le z zanesljivo dobrimi službami za matrimo-nios, služkinje, sobarice itd. BERTA CERNIČ, Dorrego 1583 (pol kvadre od Rive-re 1900) — U. T. 54, Darvin, 3588.

PREKOMORSKA POŠTA

Iz Evrope dospejo

23. Cabo Sto. Tome in Espana
25. Madrid
27. Kerguelen in Alsina
28. Ant. Star
29. Arlanza

Proti Evropi odplovejo

26. Augustus
28. Espena

REDEK SLUČAJ!

V ul. Dto. Alvarez 2288, vogal Cucha Cucha, najdete veliko izbero vsakovrstnih navadnih in sportnih čevljev in copat po okusu. Zaloga šolskih potrebščin in tobakarna. Spreje-mam naročila in popravila po najugodnejših cenah.

ALBERT BELTRAM

KROJAČNICA

"Triestina"

izvrši obleke vsake

vrste iz najboljšega

blaga ter po nizki ceni

Nudi Vam tudi velike

olajšave v plačevanju

Franc Melinc

BAUNES 187

(vogal Paz Soldan)

Bs. Aires

U.T. 59 Paternal 1262

ALEXANDER DUMAS:

SULTANETA-KANOVA HČERKA

Zaključek

Leta 1828 so bili Rusi obkolili trdnjavo Anapa z morske strani in po suhem in vsako jutro so v hribih odmevali streljalske kaskne nove baterije, ki so jo bili privedli tako množi.

Turške čete, ki so jih podpirali hribovci, kateri so bili v večnem boju z Rusi, so se vztrajno borile.

Končno se je Rusom posrečilo odre-zati vrzel v južnem delu mestnega obzidja, ki se je pod udarjanjem krogel sicer rušilo, vendar pa le počasi, ker je bilo zelo široko.

Od časa do časa, posebno tekom največje vročine, so Rusi in Turki dovoljevali eno ali dve uri odmora utrujenim topničarjem in razbeljenim topovom.

Tekom enega izmed takšnih odmorov, ko so topničarji spali in niso topovi polnili ozračja s svojim bobnečim glasom, se je dogodilo nekaj nepričakovane: Z obzidja se je spustil dol jezdec, privezan na močne vrvi, spejane pod treh njegovega belega konja.

Komaj se je bil konj dotaknil tal ter so z obzidja spet potegnili gort vrvi, je jezdec z enim samim skokom premostil jarek, pognal konja v galop

ter šinil kakor blisk skozi baterije in vojske. Rusi so brez uspeha streljali za jezdecem; nobena krogla ga ni zadela in kmalu je izginil v gozd.

Nikomur ni prišlo na misel, da bi zasledoval begunca, ki ga večina ruskih vojakov skoro niti videla ni in tudi se nihče več ni spomnil nanj, tem manj, ko je bilo spet opravka pri topovih, ker se je streljanje spet pričelo.

Tekom popoldneva je bila vrzel v obzidju že dovolj razširjena. Rusi so se baš pripravljali na naskok, ko so jih iznenada napadli hribovci, prihajajoči iz gozda.

Strašni krik „Alah il Alah“ je pozdravil napadalce z obzidja Anape. Rusi pa so obrnili topove proti hribovcem, ki so kmalu začeli bežati, zapuščajoč mrtve in ranjence na bojšču ter vpljoč: „Nevernik! Nevernik!“

Ves čas, odkar se je bil začel boj na dokler ni bilo bojišče očiščeno sovražnikov, so Rusi videli pred seboj Čerkeza na belem konju, ki je bil zdaj tu zdaj tam pred baterijami ter se ni prav nič zmenil za krogle iz pušk in topov, ki so kar deževale okrog njega.

Hladnokrvnost, še bolj pa navidezna neranljivost tega hribovca, sta zelo jezili topničarje. Okrog jezdec-a se krogle luknjale zemljo ter jo dvigale pod nogami njegovega konja. Plemeniti žrebec se je vzpenjal na zadnje

noge, brcal je, jezdec pa je popolnoma obvladoval vznemirjeno žival; z roko jo je pomirjevalno gladil ter se je sam obnašal tako, kakor da se roga nevarnosti, ki ga je obdajala od vseh strani.

„Če vržeš iz sedla onega zlomka“, je dejal častnik topničarju, ki je cilj-al, „bo konj zame, ti pa dobiš pet in dvajset rublov“.

„Trikrat sem že ustrelil proti nje-mu“, je odvrnil vojak, „in biti mora poosebljeni zlodej, ko se še vedno drži na konju. Če pa tudi sedaj zgrešim, nabasajte top z mojo glavo, kapetan!“

Tako je dejal topničar; z izredno pazljivostjo je nastavljal top, vzel prižigalnik tovarišu iz rok ter ustrelil. Nekaj trenutkov ni bilo videti ničesar; kmalu pa se je dim razpršil in tedaj so vsi videli, kako je splašeni konj vlekel za seboj truplo svojega gospodarja, ki mu je bila ena noga obtičala v stremenu.

„Zadet — Mrtev! so zavpili vojaki. Kapetan je dvignil svojo kapo v zrak, prekrizal se je, skočil črez okop in tekel lovit konja, ki je bil krasen, občunovanja vreden žrebec, po vsej priliki doma iz Korasana.

Konj se je premikal v krogu, ker je vlekel za seboj na eni strani hribovčovo truplo, pa ga je kapetan kmalu držal za uze.

Krogla je bila odnesla jezdecu, ki je še dihal, roko in kos ramena.

Kapetan je poklical štiri topničarje,

dal prenesti ranjenca v svoj šotor ter šel sam iskat zdravnika; zdravnik je pregledal strašno rano, dejal, da bi bila umestna operacija, vendar pa da bi jo ranjenec prav gotovo ne mogel prenesti.

Bilo je torej bolje pustiti, da hribovec sam umre od svoje rane, nego povzročiti, da umre hitreje in v hujših mukah.

Zdravnik je predpisal osvežujočo pijačo, edino olajšavo, ki so ga mogli nuditi ranjencu.

Kapetan je ostal v svojem šotoru ob umirajočem in v spremstvu tartarskega tolmača, ki ga je bil dal poklicati za slučaj, da bi umirajoči, kateremu se je videlo, da je bil eden izmed poglavarjev, prišel do zavesti ter bi hotel izraziti svojo poslednjo voljo.

Ob eni uri zjutraj se je ranjenec zganil ter nekoliko krat vzdihnil, kot da so prividi prišli motiti njegove poslednje ure.

Kapetan je vstal, približal svetiljko k obrazu ranjenca, ki ni bil še prišel k zavesti, ter ga je začel opazovati z večjo pozornostjo nego je bil storil do tedaj.

Ranjencov obraz je bil mrk in globoke gube, ki so mu rezale čelo, so kazile obličje, ki je moralo biti zelo lepo, dokler ga ni pokvarilo prekomerno uživanje, o katerem je bilo jasno videti sledove.

In tudi je bilo jasno videti, da je hledost njegovega lica izvirala bolj iz

razočaranj v življenju, nego od bole-stnih napadov smrti.

„Krvil! Se krvil!“, je mrmral ranje-nec ter zrl v desno roko, ki mu je bila še ostala.

„Zakaj ste mi oblekli telo v njegovo okrvavljeno srjato? Ali ne plavam, že itak v krvi? ... Nikar ne poskušajte spraviti me spet k življenju, kakor si prizadevate! Življenje je peklo! ... Ta ko lepo in tako mirno je v grobu! ...“

Ranjenc je spet padel v nezavest in besede so mu umrle na ustnicah.

Častnik je tedaj naročil tolmaču, naj prinese vode, zmlel je prste v kozarec ter okropil obraz umirajočega, ki se je zdrnil, odprl oči, zganil glavo kakor da hoče prepoditi prikazen smrti, ki ga je s svojimi nevidnimi krili že držala v svoji oblasti, pa je ob luči svetiljke zagledal kapetanov obraz.

Ranjenc, čegar medli pogled je postal iznenada jaseen in bister, je poskušal dvigniti se na roko, ki je ni več imel, in ko se je zvrnil nazaj, se je oprl na drugo roko. Z jezečimi se lasmi, s potnim čelom, s tako bledim obrazom, da je bil skoro zelen, in z izrazom strašne groze v obličju, je dejal s tresočim se glasom, ki ni bil prav nič podoben človeškemu:

„Kako me imenuješ? Ali si znanilec smrti? Govori! Odgovori!“

„Jaz sem Vervovski“, je preprosto odgovoril mladi stotnik.

Te tri besede, na videz tako pre-proste, so vplivale na umirajočega ka-

kor ostro badalo, potisnjeno v njegove prsi; zavpil je, se stresel od nos do glave ter spet omahnil na ležalo.

„Ta človek je bil po vsej priliki velik grešnik“, je dejal stotnik z trdnostnim glasom, obrnivši se k tolmaču.

„Ali pa velik izdajalec“, je dodal poslednji. „Po vsej priliki mora biti kajti ni več živ, kakšen ruski dezert-ter. Še nikoli nisem slišal nobenega hribovca, ki bi tako dobro govoril naš jezik. Preglejme njegovo orožje, mor-da bomo našli kak napis. Orožarnarji iz Kube, Andrejeva ali Kubačija mnogo krat dodajo svojemu podpisu tudi ime onega, za katerega so orožje izdelali.“

Potegnil je z mrličevega pasu bandžar, pregledal njegovo občudovanja vredno rezilo ter videl, da je bil v zlatu vdelan naslednji napis:

„Počasen bodi v žalitvi in hiter v maščevanju.“

Tolmač je napis prevedel stotniku. „Da to je eno izmed načel teh to-lovajev. Moj nesrečni brat, polkovnik, je postal žrtev enega teh ničvredne-žev“, je dejal stotnik ter si obrisal solzo. „Preglejmo sedaj še nožnico.“

Tolmač je vzel od mrličevega pasu še nožnico in res je na njej videl v tartarskem jeziku, naslednjih šest besed:

„Izgotovili so me za Ammalata boga.“

K O N E C.